

Ogłoszenia Parafialne 12 styczeń 2020

- Po świętach Bożego Narodzenia rozpoczęło się **kołędowanie**. Jeśli pragniecie, by Waszą rodzinę nawiedził ksiądz z wizytą duszpasterską i błogosławieństwem domu, prosimy o wpisanie się na listę dostępną w zakrystii po Mszach św. lub skontaktowanie się z jednym z księży i umówienie terminu wizyty.
- Gmina 17 zaprasza członków na **zebranie** 12 stycznia (dzisiaj) o godz. 14:00 w dolnej sali po zebraniu zapraszamy na obiad z opłatkiem. Nowi członkowie mile widziani.
- Gmina 17 serdecznie zaprasza Cala Polonię z Burlington i okolic na **Polonijny Bal Maskowy** Potluck i Własne Trunki (we własnym zakresie), który odbędzie się 25 Stycznia godz. 18:30 w Domu Polskim przy 2316 Fairview St w górnej sali. Wstęp wolny, konieczny Dobry Humor. Dodatkowe informacje: P. Maria 1 647 766 7760, P. Czesława 905 332 9291.
- Najbliższe spotkanie **kursu RCIA** we wtorek 14 stycznia o godz. 19.15 na plebanii.
- Następne spotkanie **Grupy Dyskusyjnej** będzie 23 stycznia 2020 o 19.15 na plebanii. Rozpoczynamy omawianie obrzędów Mszy św. Cieszymy się, że grupa rośnie w liczbę!
- Grupa św. Pallottiego w języku angielskim** będzie miała spotkanie w piątek **17 stycznia** o godz. 19.15 na plebanii.
- Spotkanie formacyjne **Symbolon** będzie miało miejsce w czwartek 16 stycznia o godz. 19.15 w sali na plebanii.
- Spotkanie naszej konferencji **św. Wincentego a Paulo** 15 stycznia 2020 o godz. 19.00 na plebanii.
- Spotkanie CWL** w poniedziałek 20 stycznia 2020 o godz. 19.00 w Sali Parafialnej.
- Kampania na rzecz samotnych matek **Shifra Homes** okazała się wielkim sukcesem. W naszej Parafii zebraliśmy **\$7,988.19!** Wielkie Bóg zapłać!
- Uroczystość św. Wincentego Pallottiego** przypada 22.01.2020, w środę. Z tej okazji członkowie ZAK (grup św. Pallottiego) i przyjaciele Pallotynów będą celebrować uroczystą Mszę św. wraz z Pallotynami pracującymi w naszej Diecezji w kościele św. Ambrożego w **Cambridge** o godz. 19.15, po której nastąpi mały poczęstunek. Chętnych prosimy o zapisanie się na listę dostępną w narteksie. Jeśli będzie odpowiednia liczba ludzi, wynajmiemy autobus.
- Módlmy się do Boga o błogosławione owoce Kampanii **Jedna Dusza, Jedno Serce** dla naszej Parafii i całej Diecezji. Otrzymaliśmy **139** kart z deklaracjami kontrybucji, które opływają na sumę **\$257,480** czyli **72%** sumy, jaką pragniemy zebrać. Wpłacone pieniądze opływają na sumę **\$54,680**, W przedsiönku kościoła są koperty z deklaracjami do wypełnienia i długopisy z adresem internetowym kampanii **Jedna Dusza, Jedno Serce**. Możecie je wypełnić i dostarczyć jednemu z księży lub do biura parafialnego. Bóg zapłać!
- Diecezjalna Msza** w 25ą, 40ą, 50ą czy 60ą **rocznicę ślubu** odbędzie się 14 czerwca o 13.30 w katedrze Chrystusa Króla. W narteksie znajduje się plakat z karteczkami, które należy oderwać, wypełnić i wysłać do kancelarii diecezjalnej.
- Dziękujemy **Unii Polskiej Oddział 17** za donację w wysokości \$2,700 dla naszej Parafii z Bazaru Bożonarodzeniowego.
- Jeśli pragniecie zamieścić **reklamę w naszej gazecie parafialnej**, prosimy o skontaktowanie się z Liturgical Publications na telefon 800 268 2637.
- Nasza Parafia oferuje parafianom nieograniczony dostęp do filmów, audiobooków, programów formacyjnych na katolickiej platformie internetowej **FORMED**. Subskrypcja jest całkowicie zapłacona przez Parafię. Aby zarejestrować się do FORMED, należy otworzyć stronę internetową **saintgabrielchurch.formed.org**, kliknąć na **Register**, a następnie wpisać imię i nazwisko, adres emailowy oraz własne hasło dostępu. Owocnego użytkownika!
- Pallotyńskie Seminarium Duchowne** w Ołtarzewie obchodzi stulecie istnienia. W związku z czym jego budynki są poddane gruntownej renowacji. Jeśli ktoś chce wspomóc remont naszego Seminarium, może nabyć cegielkę składając ofiarę 100 CAD lub więcej, albo składając ofiarę jakiegokolwiek wielkości. Cegielki są dostępne w biurze parafialnym i po Mszy św.. Za wszystkie ofiary z góry serdecznie dziękujemy. Bóg zapłać!

Święto Chrztu Pańskiego

Obchodzimy święty dzień wstawiony trzema cudami: dzisiaj gwiazda przywiodła Mędrców do żłóbka, dzisiaj na godach woda zamieniła się w wino, dzisiaj Jezus chciał być ochrzczony w Jordanie, aby nas zbawić” – w uroczystość Objawienia Pańskiego ta starożytna antyfona do hymnu „Magnificat” z niesporów święta Trzech Króli ukazuje nam tajemnicę objawienia się Boga w widzialnej postaci. Chrystus, Bóg-Człowiek, objawił się poganom w osobach mędrców, narodowi wybranemu przy chrzcie, który przyjął od Jana, oraz swoim uczniom na godach w Kanie Galilejskiej. W to stare święto wspomina się te trzy wydarzenia.

Jednak już w niedzielę po Objawieniu Pańskim (w tym roku na drugi dzień) na nowo mamy zatrzymać się nad wydarzeniem chrztu Pańskiego. Oznacza to, że jest ono niezwykle ważna, skoro w tak krótkim czasie po raz drugi Kościół każe nam przypatrzeć się temu niezwykłemu wydarzeniu, jakim był chrzest Jezusa z Nazaretu.

W święto Trzech Króli rozważaliśmy tylko jeden z aspektów tego ważnego wydarzenia, mianowicie objawienie się Jezusa narodowi wybranemu nad wodami Jordanu. Dzisiaj popatrzymy na chrzest Pański nieco szerzej. Pierwsze pytanie, jakie nasuwa się w związku z tym wydarzeniem, to pytanie, czy Jezus potrzebował chrztu? Chrzest Janowy był chrztem pokutnym i łączył się z wyznaniem win, a Jezus był przecież bez winy i grzechu. Sam Jan Chrzciciel wzbrania się przed ochrzczeniem Jezusa, mówiąc: „To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie?”.

W postawie Jana uderza wielka pokora wobec tajemnicy Jezusa, tajemnicy której do końca nie rozumie, ale której służy i której podporządkowuje całe swoje życie. Ma On świadomość tego, że wystąpił po to, by Jezus, któremu Jan nie jest godzien rozwiązać rzemyka u sandała, mógł się objawić Izraelowi. Jan jest głosem wołającego na pustyni. By Słowo było słyszane, potrzebuje głosu. Bez głosu niosącego Boże Słowo nie ma wiary, bo wiara rodzi się z tego, co się słyszy – jak nauczał św. Augustyn. Po co Jezus dał się ochrzcić? Już przytoczona na wstępie antyfona mówi nam, że Chrystus przyjął chrzest, aby nas zbawić. Jego chrzest jest początkiem, w ścisłym tego słowa znaczeniu, działalności publicznej, która zmierza prosto na Kalwarię, gdzie dokonało się dzieło naszego odkupienia.

W tym celu Jezus z Nazaretu zostaje namaszczoney Duchem Świętym, który jak gołębica zstępuje na Niego. Staje się Mesjaszem, czyli Chrystusem. Pan Jezus w innym miejscu mówił do uczniów takie słowa: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię i jakże bardzo pragnę, żeby on już zapłonął. Chrzest mam przyjąć i jakiej doznaję udręki, aż się to stanie”. Tym ogniem jest sam Duch Święty; by jednak Jezus, który Go przyjął dla nas nad Jordanem, mógł Go rzucić na ziemię, musi najpierw przyjąć inny chrzest... tzn. zostać zanurzonym w śmierci. Gdy wychodzi z wody, zostaje nie tylko nazwany Synem umiłowanym, w którym Bóg sobie upodobał, ale i Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata. „Gdy Jezus przyjął chrzest, natychmiast wyszedł z wody” – czytamy w Mateuszowej wersji tego wydarzenia. Ojcowie Kościoła pisali o uświęceniu przez Jezusa wód Jordanu, przez co przygotował dla swych uczniów źródło chrzcielne. Wody te były pełne brudu grzechowego, z którego to brudu w chrzcie pokuty obmywał Izraelitów św. Jan Chrzciciel. Jezus wchodząc i natychmiast wychodząc z tych wód, zabiera ze sobą te grzechy, by je następnie ponieść aż na Golgotę. W ten symboliczny sposób nad Jordanem Pan przygotował więc wodę, przez którą zostaliśmy obmyci z brudu grzechowego i zanurzeni w Chrystusa.

„Tym, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego”. Wraz z chrztem otrzymaliśmy łaskę wiary... Dawniej w obrzędzie chrztu po przedstawieniu dziecka Kościołowi kapłan pytał rodziców: „O co prosisz Kościół Boży?”. By w odpowiedzi usłyszeć: „O wiarę”. „Co daje ci wiara?” – kontynuował, chrzestni rodzice odpowiadali: „Życie wieczne”. W tym dialogu rodzice prosili dla dziecka o dostęp do wiary, gdyż w wierze upatrywali klucza do życia wiecznego. Wiara – owoc chrztu św. – jest podstawą naszej nadziei na życie wieczne. Tu jednak pojawia się pytanie, które w ten dzień warto sobie postawić: czy my naprawdę chcemy żyć wiecznie? Dziś wiele osób odrzuca wiarę, gdyż życie wieczne nie wydaje się im rzeczą pożądaną. Nie chcą życia wiecznego, lecz obecnego, a wiara w życie wieczne wydaje się im w tym przeszkodą. Z drugiej strony, kontynuować życie na wieczność – bez końca – jawi się ponadto bardziej jak wyrok niż jako dar. Oczywiście, chciałoby się odsunąć śmierć jak najdalej, ale żyć zawsze, bez końca, to w sumie może być tylko nudne i ostatecznie nie do zniesienia.

Jeśli jednak chcemy mieć udział w życiu wiecznym, to musimy pamiętać o obowiązku wypływającym z pierwszego z sakramentów, tzn. o zanurzeniu w Chrystusie, którego chrzest jest znakiem sakramentalnym, bo przecież to nie woda daje nam życie wieczne, ale Ten, który tę wodę uświęcił, który zmartwychwstał jak pierwszy spośród tych, którzy pomarli. Czy jednak pamiętamy datę naszego chrztu...?